

ressò mont-roigenc

EL CENTRE MIRÓ, COM ASSOCIACIÓ CULTURAL, CONTINUA

Junta del Centre Miró

14-05-2018

El Centre Miró, com associació cultural sense ànim de lucre, continuarà existint com a entitat, fent difusió de la relació de Miró i Mont-roig: web, exposicions, recerca, textos... (web: www.centremiro.com). El Centre Miró fou legalitzat el 9 de maig de 2006.

A més, el nostre Centre aixopluga el Grup Barracaire de Mont-roig que ha aconseguit catalogar 141 barraques de pedra seca del nostre terme, cinc de les quals, la Generalitat les ha declarades Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN, úniques de tot el Principat). (web: www.pedrasecamont-roig.com). Aquest grup ha estat qui ha compilat la informació de tot Catalunya per presentar a la UNESCO i demanar que la tècnica de construcció de la pedra seca sigui declarada Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat.

El que ara s'ha produït, el 20 d'abril de 2018, és el tancament del Centre Miró a l'Església Vella. Decisió de l'equip de govern de l'Ajuntament de Mont-roig, a petició de la Successió Miró. No hi estem d'acord, perquè no és bo per al nostre poble. El nucli de Mont-roig perd un important focus d'atracció de visitants. Hem fet tot el possible per aconseguir que l'Ajuntament continués la nostra tasca. Objectiu no assolit.

Malgrat tot, el nostre esperit mironià, que ve des de l'homenatge popular de l'abril de 1979 i la rellevant participació en el centenari de 1993, ens fa desitjar que la nostra tasca, de tants i tants anys, pugui continuar amb el major èxit possible al projecte de la Fundació Mas Miró.

El Centre Miró, des del novembre de 2013, forma part del Patronat de la Fundació Mas Miró. El seu representant és Miquel Anguera i Brú.

Des del 12 de març de 2005 el Centre Miró ha estat un espai expositiu on s'ha explicat la relació de Joan Miró amb Mont-roig. Sens dubte, han estat catorze anys d'èxits. Els més de 78.000 visitants, de moltes nacionalitats, així ho ratifiquen. Abans d'existir el Centre Miró, la relació del pintor amb Mont-roig era, en general, molt poc coneguda. S'han fet 19 exposicions i 7 Caps de Setmana Mironians (reproduït, amb "safatans" encenalls pintats, 228 obres de Joan Miró, a més de 57 aportacions d'artistes locals). S'han publicat 178 textos en diaris i revistes i s'han publicat 15 reportatges televisius.

Entre d'altres també es va participar a “L’Any del tapís” a Sant Cugat del Vallès, concretament a la “Nit de l’Art” (31 de maig de 2008) amb la proposta “Tres pobles, tres artistes (Sant Cugat, Mont-roig i Horta de Sant Joan) reproduint amb safatants “Mirall sense imatge” (1967) de Josep Grau Garriga, el “Tapís de Tarragona” (1970) de Joan Miró i “Natura morta amb llum” (1965) de Picasso. A més, es va fer una cercavila amb els Ninots mironians i els Grallers de Mont-roig (amb un notable èxit, per cert).

Des l’any 2005, s’hi mostraven 22 reproduccions de quadres de la primera època de Joan Miró (del 1914 al 1923), així com el tapís original “El llangardaix de les plomes d’or” (1989) de Joan Miró / Josep Royo (donació de la família Miró al poble de Mont-roig, durant els actes del “Centenari Miró, 1993”), i els tres documentals de Martí Rom: “D’un roig encès: Miró i Mont-roig” (1979), “Mont-roig, tornaveu mironià” (2002) i “Safatants mironians” (2007).

El Centre Miró es va adherir, el 13 de maig de 2006, a la “Coordinadora de Centres d’Estudis de Parla Catalana”; fou el primer centre d’estudis de Mont-roig a incorporar-s’hi.

Durant aquests anys hem rebut un escàs suport per part de la Regidoria de Turisme de l’Ajuntament. Com a conseqüència d’això vam creure que havíem de treballar per aconseguir una major promoció en instàncies superiors. Per això vam treballar en aconseguir formar part del selecte “Club de Turisme Cultural” de “l’Agència Catalana de Turisme” de la Generalitat (des del 16 de juliol de 2008); la qual cosa va permetre promocionar Miró i Mont-roig des de les més altes instàncies promocionals. Seguint la mateixa línia d’actuació, vàrem impulsar (gener 2009), la Ruta de “El paisatge dels genis”: Pau Casals i El Vendrell, Antoni Gaudí i Reus, Joan Miró i Mont-roig, i Pablo Picasso i Horta de Sant Joan. Des del 2012 està operativa¹.

El Centre Miró ha estat una entitat modèlica en la seva transparència. Hem anat publicant l’informe detallat de les nostres activitats, un cop a l’any, a la revista **Ressò mont-roigenc**. Cada any s’ha elaborat un extens dossier que s’ha fet arribar als regidors de l’Ajuntament. A més, direm que mensualment s’ha enviat als regidors, per correu electrònic, un detallat informe de les nostres activitats a més d’un detall precís dels ingressos i despeses. No creiem que cap altra

¹ Veure el text “El paisatge dels genis es va impulsar des de Mont-roig” publicat en aquest web de “**Ressò mont-roigenc**” el 13 de gener de 2017.

entitat del municipi ho faci.

Hem millorat les instal·lacions de l'Església Vella, dins les nostres possibilitats: vitrines, llums, focus, mobles, taulell, armari expositiu, elements per instal·lar les exposicions (també per a d'altres entitats, etc.) I així hem pogut produir les nostres mostres i d'altres activitats. Cal agrair a l'Ajuntament que durant aquests anys ens hagi cedit l'espai i hagi pagat les despeses de personal, aigua, llum, telèfon, manteniment, etc. La persona de la recepció feia, com ara està fent, les funcions pròpies d'una oficina de turisme (promoció del municipi, informació, etc.).

Des la seva obertura, el 2005, les mont-rogenques, mont-rogençs i els seus possibles acompanyants, tenien entrada lliure al Centre Miró.

A tots els visitants se'ls donava fulletons del Centre Miró i de l'itinerari "3MR: Mirar, Miró, Mont-roig" i les guies del Centre estaven escrites en 6 idiomes: català, castellà, francès, anglès, alemany i rus.

Donat que continuarem treballant i amb l'esperança que en algun moment pugui tornar a haver-hi una exposició didàctica, etnogràfica i permanent a l'Església Vella sobre la relació de Miró amb Mont-roig que complementi i aporti més informació a la visita al Mas Miró, guardarem la majoria del material que s'havia incorporat al Centre Miró durant aquests anys.

A més, hem pensat que fora bo de cedir alguns materials que els puguin ser útils a d'altres institucions del poble com ara l'Escola, Biblioteca...

Volem demanar, i creiem que és bo per al poble, que les 22 reproduccions facsímils de quadres de Miró que hi havia al Centre Miró es guardin adequadament o s'exposin en edificis municipals segurs i que no passi com al tapís "El llangardaix de les plomes d'or" (1989) de Joan Miró i Josep Royo, que el vam trobar en un estat lamentable (brut i arraconat) abans de crear-se el Centre Miró.

Com tots recordem, aquest tapís fou una donació de la família Miró al poble de Mont-roig pel Centenari del naixement de Miró el 1993. Segons digué el Sr. Alcalde, el tapís es quedaria a l'Església Vella i seria un dels punts de la ruta mironiana. Ho aplaudim.

Per acabar, volem recordar que el Centre Miró ha publicat dos llibres fonamentals per a la coneixença de la relació de Miró i Mont-roig: “Joan Miró i Mont-roig: Pal de ballarí (1911-1929) (Arola Editors, 2012) i “Joan Miró i Mont-roig: el xiscle de l’oreneta (1930-1983) (Arola Editors, 2018) de Martí Rom. Com ja hem dit, abans de la creació del Centre Miró, era molt escassa la informació sobre aquesta relació. Ara, i gràcies a la nostra tasca durant tots aquests anys, hem creat una informació molt rellevant d’on beuen molts dels textos que es van i s’aniran publicant.